

[Axel Sørensen.]

hvorefter man ikke fremtidig godkender fradrag af renter af de såkaldte gavepantebreve, der kan udstedes til børn eller børnebørn. Man har fra oppositionens side foreslået, at denne paragraf helt udgår.

Ændrede regler vedrørende bidrag til almennyttige formål gennemføres ikke nu, idet den højtærede finansminister har ment, at man bør tage sagen op til fornyet overvejelse.

De nye bestemmelser om, hvem der fremtidig hører ind under forsørgerbegrebet, er der allerede redegjort for her, og jeg skal derfor indskrænke mig til at sige, at spørgsmålet har voldt vanskeligheder under udvalgsarbejdet. Man kan godt sige, at udvalget har været ude med lygten, idet man har søgt oplysninger om disse forhold i de øvrige nordiske lande. Men man kan vist også godt sige, at der ikke var noget at hente dér i retning af klare begreber på dette område. Den foreslåede definition af en forsørger og en ikke-forsørger er efter vor mening klarere end den bestående, men den kan fremkalde en vis bitterhed hos dem, der gennem en årrække har været betegnet som forsørgere uden faktisk at have været det. Til gengæld er der andre, der nu kommer ind under forsørgerbetegnelsen. Jeg nævner her de skatteydere, som godtgør, at de til stadighed vederlagsfrit underholder en pårørende, som på grund af alder eller svagelighed ikke er i stand til at skaffe sig eget underhold. Ligeledes åbnes der mulighed for, at en skatteyder, der har børn under 18 år under uddannelse, kan blive betegnet som forsørger.

Måske burde der for de ældre gives en bestemmelse om forsørgerstilling ved en vis aldersgrænse, men det har man heller ikke fået den nødvendige klarhed over. I stedet for har man nu givet den indrømmelse, at i tilfælde, hvor sambeskatningen er ophørt som følge af dødsfald, separation eller faktisk adskillelse, skal skatteyderne beskattes som familieforsørgere for det skatteår, som følger nærmest efter. Derved skabes måske en mildning i den overgangstid, hvor den tilbageblevne skal indstille sig på ændrede levevilkår. Men mon ikke dette er et område, man hurtigt kan bevæge sig ind på igen, hvis

man skal tage en skattereform mere etapevis? Man kan så overveje, om man ikke snarere burde gå til at indføre det såkaldte personfradrag. Jeg tror, det vil være muligt at indarbejde det i den bestående lov i forbindelse med et børnetilskud, der skulle afpasses efter en ophævelse af børnefradraget. Fra det radikale venstres side vil vi også fremover være opmærksomme på de spørgsmål, der knytter sig ikke alene til forsørgerbegrebet, men også til børnefradrag kontra børnetilskud.

Lovforslagets § 32 omhandler reglerne om nedslag i den skattepligtige indkomst for visse ældre, og de afviger fra de gældende bestemmelser, idet de såkaldte maksimalindkomster nedsættes og nedslagsbeløbene beregnes på en anden måde. De nedslag, der herefter kan ske, bliver for ikke-forsørgere af samme størrelse som for forsørgere, og det vil bidrage til en udligning for de skatteydere, der flyttes fra forsørgergruppen over til ikke-forsørgergruppen.

I ændringsforslag nr. 5 foreslås det at indsætte en ny bestemmelse i ligningsloven gående ud på, at renteindtægter på 200 kr. gøres skattefri, såfremt den skattepligtige indkomst ikke overstiger 20 000 kr. Det ville selvfølgelig være meget tiltalende, om skattefritagelsen kunne omfatte et større beløb, men vi forstår fuldt ud, at regeringen må gå frem ad denne vej med nogen forsigtighed, navnlig da regeringen har meddelt, at der stadig foregår overvejelser angående skattemæssig begunstigelse af opsparing også ad andre veje end de hidtil betrædte. Det radikale venstre kan derfor anbefale vedtagelse af det af finansministeren stillede ændringsforslag nr. 5. Det ærede medlem hr. Poul Møller talte om, at man mellem anden og tredje behandling kunne drøfte indkomstgrænsen på dette område. Jeg vil i denne forbindelse gøre opmærksom på, at de mennesker, det drejer sig om, her får en indrømmelse med hensyn til det indkomstskattefri rentebeløb. Hvad angår ændringsforslag nr. 23, som omhandler visse ændringer i lov nr. 198 af 6. juli 1957 om investeringsfonds, kan det radikale venstre tiltræde, at henlæggelse kan ske for de skatteydere vedkommende, der har afsluttet deres regnskabsår i 1957.

Jeg skal med disse bemærkninger an-